

C. Bloem Az.
Houtkooper
Hoorn

Geachte Vriend en Naamgenoot !

Reeds sinds lang had ik het voornemen U eens te schrijven, doch werd telkens door het een of ander tot uitstel gedrongen tot er eindelijk tot heden een volkomen afstel van gekomen is.

Deze brief de eerste zijnde tussen ons gewisseld, na uw vertrek uit Amsterdam, zal ik ook al is het dan ook wat laat, beginnen, met Uw verzekering te geven dat ik met warme belangstelling, uwe belangrijke verplaatsing, heb waargenomen – al speet het mij ook al dadelijk eens deels om der wille van onze zoo kort gemaakte kennis voor welks bevordering en voortzetting in uwe verplaatsing door de vermeerderde afstand, door mij een grote hinderpaal werd gezien.

Ik heb gepoogd uE persoonlijk met uwe bevordering te feliciteren tijdens gij nog in Amsterdam woondet, doch aan uw woning zijn gekomen, vernam ik tot mijn leedwezen dat gij persoonlijk reeds naar s Hage waart vertrokken.

Nu zal ik U zeggen waarom eerstelijk bij het plan ontstaan U te schrijven. Het was om, terwijl ik U wil gelukwenschen met uwe bevordering, 1° mij ondanks de grootere afstand, in uwe vriendschap te blijven aanbevelen en 2° om u te herinneren dat U Ed bij uw bezoek mij te mijnt gebragt een Huwelijksvers van een onzer voorzaten heb medegenomen, waar van ik nog altijd de herzing van u wachtende ben.

Sedert verlevendigde zich dit voornemen weder bij mij toen ik vernam dat door de groothertogin van Saxen Weimar, het doodskistdeksel van Pieter Florisz etc, aan de groote kerk te dezer stede ten geschenke was aangeboden, en dat dit geschenk door Kerkmeesteren was aanvaard -temeer dat de uE dit toen het hebben gemeld, doch de Dagblad berigt hebbende medegedeeld, vermeende ik het ook daardoor welker uwer kennis zou zijn gekomen, en mijn berigt dus tamelijk overbodig zou zijn.

Toch liet ik mijn voornemen niet geheel varen, vooral ook, omdat een berigt in een der dagbladen, ter zake van het bovengenoemd geschenk van de doodskistdeksel voorkomende, onder enige weinige bijzonderheden omtrent PF mededeelde dat 1° de afstammelingen thans de naam Bloem voerden en wat verder 2° dat dit deksel door die afstammelingen was bewaard geworden 3° dat het voor eenige jaren door de toenmalige bezitter aan de koning scheen te zijn gegeven of verkocht. Aangezien dit berigt, dat wel eenigszints kon worden opgevat alsof de tegenwoordige leden van het geslacht Bloem of een hunner, zich verlaagd had, dit stuk, uit hun handen te geven, mij wel eenigszints hinderde, had ik gemeend U E reeds vroeger deswege te raadplegen.

Na evenwel voor eenige dagen eens te Zaandam zijnde, ben ik op een zeer toevallige wijze, bepaaldelijk aan de weet gekomen, dat door de familie Mul het doodskistdeksel met hetgeen daar meerder bij was, en benevens een portret, dat er nu niet bij ontvangen is, aan den Koning Willem II is verkocht geworden, voor een somma van tweeduizend vijfhonderd guldens -zegge f2500,- . Ik heb op het oogenblik de bewijzen daarvan in mijn bezit, bestaande in de brieven te dezer zake gewisseld tussen de directeur van het kabinet des Konings, en de toenmalige Burgemeester van Zaandam G van Orden die namens Z M met de onderhandeling was belast tussen Z M en de familie Mul.

Nu heb ik gemeend Ue toch een en ander eens te moeten mededeelen, omdat ik toch vermeen dat de familie Mul een zeer wederrechtelijke daad heeft gepleegd in de verkoop van een stuk dat haar niet toebehoorde. Hebt de goedheid mij Uw idee hierover eens mede te deelen. Ik weet wel de verkoop is een feit en kunnen wij niet herroepen, maar zo er een middel op ware de familie Mul die f2500,- te doen betalen, zoude ik het gaarne zien, - en welligt ware deselve dan aan te wenden tot het herstellen van de graftombe, - dan toch werd er naar mijn inzien het beste familie gebruik van gemaakt.

Gij moet hier eens goed over nadenken en desnoods eens onderzoeken of er een middel zou zijn ze het geld te doen teruggeven. – Ik weet wel wij zullen wel niet kunnen bewijzen dat wij gerechtigd waren tot het bezit van het deksel etc, maar ik zou denken, dat het toch wel beweren zou zijn, dat de familie Mul geen regt had een stukje dat een familie stuk was, naar de algemeene bekendheid behoorde het de familie Bloem, ten hare profijte te verkoopen.

Bij bovengenoemde bewijzen van de verkoop heb ik noch te Zaandam ontvangen, een bij deze stukken behorende inventaris van wat er geweest is, en voorts eene voor vele jaren door den Heer G van Orden, gehouden voorlegging over PF, in het Koninklijk Nederl. Instituut te Amsterdam, in manuscript. – Den voorlegging bevat wel eenige mij onbekende bijzonderheden omtrent de zeegevechten door PF bijgewoond, doch niets over de familie betrekkingen van den Vice Admiraal, dan hetgeen ook bekend is.

Nu amice! Wees nu zoo goed mij uwerzijds ook eens te schrijven, en zend dan het bewuste vers eens terug.

Hebt de goedheid mijn respect te betuigen aan Mevrouw uwe echtgenoot – ontvang mij hartelijke groeten en vergun dat ik mij blijf noemen

*Uw Dienstillige Dienaar en Vriend
Bloem*

Hoorn 22 september 1860

Steven - Kruon.

Vice-admiraal pieter - floris - florisson.

Geachte vrienden waargenoot!

Reeds sinds lang had ik het voornemen u en te schrijven, doch werd telkens door het een of ander tot uitstel oedrongen, tot een eindelyk tot heden een volkomen afstel van gekomen is. — Deze brief de eerste zijde, twyfelend of wifeld, na uw vertrek uit Amsterdam, zal ik of is het dan ook wat laat, beginnen, met u verzekering te geven dat ik met warm belang het belang, uwe belangrijke verplaatsing, heb waargenomen — al sprek het mij oepaal dadelyk onziddelyk, onder wille van den zoo laat gemaakte kennis, van welke bevordering en voorsetting, in uwe verplaatsing, door den vermeerderden afstand, ^{door uwe} ten oepaal werd gerien. —

Ik heb gepoogd, u persoonlijk met uwe bevordering te feliciteren, tyden u nog in Amsterdam waardet, doch uwe afwezigheid gekomen, vernam ik tot mijn leedwezen dat u persoonlijk, reeds naar 't Hage waart verbrooken. —

Naturalijk u zeggen waarom certtelijk het plan bij mij ontstaan was u te schrijven. — Het was om, terwijl ik u vree de gelukwensen met uwe bevordering, 1.º mij ondanke de grooten afstand, in uwe vriendelicheit te blijven en bevelen, en 2.º om u te herinneren dat u bij uw bezoek, mij te mynment gebreeft een Heuvelijks vrees van den vater voorzaten het medegenomen, waarvan ik nog altijd de ten Zending van u wechtendelen. —

Mijn vriend! Meest nu langed mij uwerzijds
ook eens te schrijven, en zoud daer ook het bewuste vers
eens terug.

Ik heb de goedheid mijns respect te beknigen aan,
Mevrouw van Schellingsche, - Ontvangt mijn hartelyk
begroete en verzien dat in mij blyfzamen

Uw vriend

Hoorn 22 September
1860

J. W. M. M.